

BESCHIKKING VAN HET HOF

11 november 1987 *

In zaak 205/87

Nuova Ceam Srl, gevestigd te Busto Arsizio (Italië), vertegenwoordigd door D. Ranieri, advocaat te Como, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van E. Arendt, advocaat aldaar, 4, avenue Marie-Thérèse,

verzoekster,

tegen

Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door E. de March, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij G. Kremlis, lid van haar juridische dienst, bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

verweerster,

betreffende een beroep tot nietigverklaring van verordening nr. 1043/87 van de Commissie van 10 april 1987 tot instelling van een voorlopig anti-dumpingrecht op de invoer van gestandaardiseerde meerfasige elektromotoren met een vermogen van meer dan 0,75 kW tot en met 75 kW, van oorsprong uit Joegoslavië,

geeft

HET HOF VAN JUSTITIE,

samengesteld als volgt: G. Bosco, kamerpresident, waarnemend voor de president; O. Due en J. C. Moitinho de Almeida, kamerpresidenten, T. Koopmans, U. Everling, K. Bahlmann, Y. Galmot, C. Kakouris, R. Joliet, T. O'Higgins en F. Schockweiler, rechters,

advocaat-generaal: J. L. da Cruz Vilaça
griffier: P. Heim

gehoord de advocaat-generaal,

de navolgende

* Procestaal: Italiaans.

Beschikking

- 1 Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Hof op 6 juli 1987, heeft Nuova Ceam Srl krachtens artikel 173, tweede alinea, EEG-Verdrag beroep ingesteld tot nietigverklaring van verordening nr. 1043/87 van de Commissie van 10 april 1987 tot instelling van een voorlopig anti-dumpingrecht op de invoer van gestandaardiseerde meerfasige elektromotoren met een vermogen van meer dan 0,75 kW tot en met 75 kW, van oorsprong uit Joegoslavië (PB 1987, L 102, blz. 5). Tot staving van haar beroep voert verzoekster aan: schending van verordening (EEG) nr. 2176/84 van de Raad van 23 juli 1984 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping of subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Economische Gemeenschap (PB 1984, L 201, blz. 1), en van verscheidene algemene beginselen van gemeenschapsrecht.
- 2 Het anti-dumpingonderzoek, dat uitmondde in hogergenoemd voorlopig recht, werd in november 1986 door de Commissie ingeleid na een klacht van verenigingen die het merendeel van de totale communautaire productie van de betrokken producten vertegenwoordigen (PB 1986, C 282, blz. 2).
- 3 Uit punt 13 van de bestreden verordening blijkt, dat de Commissie het bestaan van dumping heeft onderzocht aan de hand van de prijzen bij de uitvoer, die voor de betrokken transacties werkelijk waren betaald of moesten worden betaald, en dat zij in geen enkel geval de uitvoerprijs overeenkomstig artikel 2, lid 8, sub b, van verordening nr. 2176/84 heeft samengesteld op basis van de door de importeurs in de Gemeenschap toegepaste wederverkooprijzen.
- 4 In artikel 1, lid 4, sub b, van de bestreden verordening noemt de Commissie evenwel twee importeurs op wie de regels van toepassing zijn, die zijn vastgesteld voor de importeurs die met een exporteur verbonden zijn, in de zin van voornoemd artikel 2, lid 8, sub b. Verzoekster behoort niet tot deze ondernemingen.
- 5 Bovendien mogen ingevolge artikel 1, lid 5, van de genoemde verordening de elektromotoren van het bovengenoemde type, van oorsprong uit Joegoslavië, slechts in het vrije verkeer worden gebracht, indien een waarborg wordt gesteld, gelijk aan het bedrag van het voorlopige recht.

- 6 Blijkens het dossier is verzoekster een Italiaanse onderneming; zij is alleenimporteur voor Italië van elektromotoren, van oorsprong uit Joegoslavië en uitgevoerd door de onderneming Sever, doch tussen haar en deze laatste of een van de overige betrokken exporteurs bestaat er geen associatie in de zin van artikel 2, lid 8, sub b, van verordening nr. 2176/84.
- 7 Bij akte, neergelegd ter griffie van het Hof op 7 augustus 1987, heeft de Commissie krachtens artikel 91, paragraaf 1, van het Reglement voor de procesvoering een exceptie van niet-ontvankelijkheid opgeworpen. Tot staving daarvan betoogt zij, dat de betrokken verordening verzoekster niet rechtstreeks en individueel raakt, maar te haren aanzien veeleer een handeling van algemene strekking is. Aangezien verzoekster met geen van de Joegoslavische exporteurs van de betrokken produkten is geassocieerd en daar het bestaan van dumping niet is vastgesteld op basis van haar wederverkooprijzen, maar op basis van de uitvoerprijzen van de Joegoslavische fabrikanten en/of exporteurs, zou verzoekster niet tot één van de categorieën economische subjecten behoren, aan wie het Hof het recht heeft toegekend om rechtstreeks in beroep te gaan tegen verordeningen tot instelling van een anti-dumpingrecht.
- 8 Verzoekster voert aan dat zij alleenimporteur is voor Italië van elektromotoren die zijn gefabriceerd door één van de Joegoslavische ondernemingen en dat op basis van de prijzen van deze onderneming de uitvoerprijs is berekend. Er zou dus ten minste een feitelijke afhankelijkheid bestaan, op grond waarvan verzoekster zou moeten worden geacht daadwerkelijk, rechtstreeks en individueel te zijn geraakt door de bestreden handeling. Bovendien zou de Commissie rekening hebben gehouden met de door verzoekster in de loop van de anti-dumpingprocedure ingediende opmerkingen. Ten slotte zou de rechtsbescherming bij wege van een beroep voor de nationale rechter veel minder doeltreffend en onzekerder zijn, omdat een eventuele onwettigverklaring op zich kan laten wachten, alsook omdat verzoekster schade dreigt te lijden doordat de nationale instanties ondertussen het anti-dumpingrecht zullen innen.
- 9 Voor de oplossing van het door de Commissie opgeworpen ontvankelijkheidsprobleem moet worden te rade gegaan met artikel 173, tweede alinea, EEG-Verdrag, volgens hetwelk een beroep tot nietigverklaring, ingesteld door een particulier, slechts ontvankelijk is, indien de bestreden handeling, hoewel genomen in de vorm van een verordening, in werkelijkheid een beschikking vormt die hem rechtstreeks en individueel raakt.

- 10 Een door een particulier ingesteld beroep is evenwel niet-ontvankelijk, wanneer het is gericht tegen een verordening van algemene strekking als bedoeld in van artikel 189, tweede alinea, EEG-Verdrag, waarbij het criterium ter onderscheiding van verordeningen en beschikkingen volgens 's Hofs vaste rechtspraak in de al dan niet algemene strekking van de betrokken handeling moet worden gezocht.
- 11 Dienaangaande moet er in de eerste plaats op worden gewezen, dat verordeningen waarbij een anti-dumpingrecht wordt ingesteld, naar hun aard een algemene strekking hebben, doordat zij van toepassing zijn op alle betrokken economische subjecten (zie arrest van 21 februari 1984, gevoegde zaken 239 en 275/82, Allied Corporation I, Jurispr. 1984, blz. 1005).
- 12 Het Hof heeft evenwel erkend, dat het niet uitgesloten is dat bepaalde onderdelen van deze verordeningen producenten en exporteurs van het betrokken produkt, die zich aan de dumpingpraktijken hebben schuldig gemaakt, rechtstreeks en individueel raken, wanneer gegevens over hun handelsactiviteiten zijn gebruikt. Dit is algemeen gesproken het geval met produktie- en exportondernemingen die kunnen aantonen dat hun identiteit uit de handelingen van de Commissie of de Raad blijkt, dan wel dat het vooronderzoek hen heeft betroffen (arrest van 21 februari 1984, Allied Corporation I, reeds aangehaald, en het arrest van 23 mei 1985, zaak 53/83, Allied Corporation II, Jurispr. 1985, blz. 1621).
- 13 Dit geldt ook voor de importeurs die door de vaststellingen betreffende het bestaan van een dumpingpraktijk rechtstreeks worden geraakt, omdat de exportprijzen zijn bepaald aan de hand van hun wederverkoopprijzen en niet aan de hand van uitvoerprijzen van de betrokken producenten of exporteurs (arresten van 29 maart 1979, zaak 118/77, ISO, Jurispr. 1979, blz. 1277, en van 21 februari 1984, Allied Corporation I, reeds aangehaald). Volgens artikel 2, lid 8, sub b, van verordening nr. 2176/84 is het mogelijk de prijs bij uitvoer op die wijze samen te stellen, met name wanneer er een associatie bestaat tussen de exporteur en de importeur.
- 14 Verzoekster behoort niet tot deze categorie van importeurs die volgens het Hof rechtstreeks beroep kunnen instellen tegen verordeningen houdende instelling van een anti-dumpingrecht. Uit het dossier blijkt immers, dat zij met geen van de exporteurs van het betrokken produkt geassocieerd is en dat het bestaan van de dum-

ping niet is vastgesteld aan de hand van verzoeksters wederverkoopprijzen, maar aan de hand van de werkelijk betaalde of te betalen prijzen bij uitvoer.

- 15 De door verzoekster gestelde omstandigheid dat zij in haar Lid-Staat de enige importeur is van elektromotoren, afkomstig van één van de Joegoslavische exporteurs, geeft geen aanleiding tot een andere beoordeling. De bestreden verordening raakt verzoekster immers niet uit hoofde van zekere bijzondere hoedanigheden of van een feitelijke situatie welke haar ten opzichte van ieder ander karakteriseert, maar enkel in haar objectieve hoedanigheid van importeur van de bedoelde producten, juist zoals iedere andere handelaar die zich feitelijk of potentieel in een gelijke situatie bevindt (zie arrest van 14 juli 1983, zaak 231/82, Spijker, Jurispr. 1983, blz. 2559, en de beschikkingen van 8 juli 1987, zaken 279/86, Sermes, en 301/86, Frimodt Pedersen, Jurispr. 1987, blz. 3109, 3123).
- 16 Verzoeksters betoog dat haar beroep ontvankelijk is, omdat zij heeft deelgenomen aan het door de Commissie verrichte onderzoek, kan evenmin worden aanvaard, aangezien het onderscheid tussen een verordening en een beschikking uitsluitend berust op de aard van de handeling zelf en de rechtsgevolgen die zij teweegbrengt, en niet op de omstandigheden van de procedure die haar totstandkoming voorafgaat (zie arrest van 6 oktober 1982, zaak 307/81, Alusuisse, Jurispr. 1982, blz. 3463, en de reeds aangehaalde beschikkingen van 8 juli 1987, zaken 279/86, Sermes, en 301/86, Frimodt Pedersen, eerder aangehaald).
- 17 Deze oplossing sluit overigens aan bij het door het gemeenschapsrecht ingestelde stelsel van beroepswegen, daar de importeurs naar nationaal recht voor de nationale rechter kunnen opkomen tegen individuele beschikkingen die door de nationale autoriteiten ter uitvoering van een gemeenschapsverordening worden gegeven.
- 18 Uit het voorgaande volgt, dat de bestreden handeling ten aanzien van verzoekster een verordening met een algemene strekking is, en geen beschikking in de zin van artikel 173, tweede alinea, EEG-Verdrag.
- 19 Bijgevolg zijn er termen aanwezig om overeenkomstig artikel 91, paragrafen 3 en 4, van het Reglement voor de procesvoering het beroep bij beschikking niet-ontvankelijk te verklaren, zonder op de zaak ten gronde in te gaan.

Kosten

- 20 Ingevolge artikel 69, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering moet de in het ongelijk gestelde partij in de kosten worden verwezen. Aangezien verzoekster in het ongelijk is gesteld, dient zij in de kosten te worden verwezen.

HET HOF VAN JUSTITIE

beschikt:

- 1) Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.
- 2) Verzoekster wordt verwezen in de kosten.

Luxemburg, 11 november 1987.

De griffier
P. Heim

De waarnemend president
G. Bosco
kamerpresident